

Samferdselsdepartementet
Postboks 8010 Dep
0030 OSLO

22. september 2010

Vår ref. 255339/v2

Deres ref.

Høring om endring i lov om elektronisk kommunikasjon med forskrifter

NITO – Norges Ingeniør- og Teknologorganisasjon er Norges største organisasjon for ingeniører og teknologer. Mange av våre medlemmer arbeider hos leverandører av elektronisk kommunikasjon eller i virksomheter hvor tilgangen til sikker og god elektronisk kommunikasjon er svært viktig. Ekomloven betyr derfor mye for våre medlemmer både i utøvelsen av sitt yrke og som privatpersoner.

NITO mener at det viktig at norske leverandører og kunder har tilgang på ekomtjenester av høy kvalitet og til konkurransedyktige priser. Dette krever at rammebetingelsene for telesektoren bidrar til en virksom konkurranse som samtidig sikrer finansieringen av nett og sikker kommunikasjon. Etter vår mening oppfyller ekomloven med forskrifter i stor grad dette hensynet. Slik vi leser høringsnotatet er de endringene som foreslås i hovedsak justeringer og modernisering i tråd med europeisk lovgivning og teknologiutvikling på området.

NITO ønsker likevel å kommentere noen av de forslagene som blir fremmet spesielt.

Frekvensforvaltning og frekvensregulering

Forutsigbare rammebetingelser er viktig i en frekvensforvaltning som tilrettelegger for en bærekraftig utvikling av trådløs, elektronisk kommunikasjon. Tildeling av spektrum må fremgå tydelig i frekvenstillatelse, lovttekst og forskrift når frekvensene tildeles.

Endringer på grunn av internasjonal forvaltning kan gjøre det nødvendig å justere rammebetingelsene i den norske forvaltningen, men endring av rammebetingelsene av andre årsaker vil kunne begrense viljen til å investere i nye tjenester.

Dette er primært gyldig for den enkelte frekvenstillatelse, men vil også være tilfelle for forvaltningen av frekvensressurser i nye bånd. Justeringene av frekvensforvaltningen – blant annet gjennom oppdateringer av ekomlov og – forskrift, må derfor utføres med forsiktighet.

§ 2-4 tredje ledd

Som det fremkommer av høringsnotatets merknader til de enkelte bestemmelser representerer forslaget i loven en kodifisering av gjeldende bransjenorm i telebransjen i Norge. Vi ser derfor ikke noe problem med at dette prinsippet blir lovfestet i norsk rett selv om en halverer muligheten til bindingstid i forhold til rammen i USO-direktivets artikkel 30.5. Det kunne tenkes at en slik særnorsk grense for bindingstid kan være et hinder for utbygningen og vedlikehold av nødvendig infrastruktur i noen områder av landet, men målt opp mot effektene av konkurranse i markedet og virkningen av denne på innovasjonstakten i sektoren mener vi det vil være en fordel å legge seg på maksimalgrensen på 12 måneder.

§ 2-10 Sikkerhet og beredskap

Forslagene til endring er en tilpasning av regelverket til eksisterende praksis. Dette er fornuftig og akseptabelt. Blant annet fjernes krav i regelverket som operatørene ikke har vært i stand til å oppfylle. Et godt eksempel er frafall av kravet om oversikt i egne nett om brukere med samfunnskritisk funksjon.

Når det gjelder annet ledd andre punktum ønsker NITO at det skal fremkomme i loven at nasjonalt behov omfatter både et nasjonalt, regionalt og lokalt behov. Selv om dette fremkommer av forarbeidene mener vi at lovforslaget bør forbedres på dette punkt.

§ 4-9a Funksjonelt skille

Departementet foreslår her en mulighet for å regulere organiseringen i vertikalt integrerte selskaper. NITO frykter at dette virkemidlet vil være for sterkt og eventuelt vil legge en demper på investeringer og innovasjon i vertikalt integrerte selskaper. Etter vår mening har myndighetene både gjennom denne loven og annen lovgivning, slik som konkurranseloven, tilstrekkelig muligheter til å gripe inn overfor markedsmisbruk.

§ 6-2a Mobilregulert sone

Etter NITOs mening er forslaget til § 6-2a første og andre ledd problematisk. Departementet foreslår slik vi forstår det å gi politiet, uten forhåndsgodkjenning av myndigheten, muligheten blant annet til å hindre ikke-mistenkte personer muligheten til å benytte sine mobile tjenester fordi man bor eller oppholder seg i et område hvor politiet frykter at planlegging eller gjennomføring av kriminell handling foregår. Dette strider etter vår mening inn enkeltmenneskets frihet og integritet.

Hvis en kritisk situasjon, slik som akutt sykdom, alvorlig ulykke eller brann, skulle oppstå i området som blir mobilregulert vil svært mange være forhindret fra å varsle andre om hjelp da utbredelsen av fasttelefoner er fallende og folk setter sin lit til et velfungerende mobilnett i Norge. En slik regulering kan derfor i ytterste konsekvens medføre alvorlig skade eller død. En slik samfunnsutvikling ønsker ikke NITO, og går derfor i mot forslaget.

Tredje og fjerde ledd som allerede er vedtatt, men ikke iverksatt, synes likevel som fornuftige fordi allmennheten vil være gjort oppmerksom på forholdet og kan ta sine forholdsregler.

Ekonomiforskriftens § 8-3 Nasjonal autonomi

Departementet viser i sin redegjørelse usikkerhet i forhold til om og hvordan en bør regulere krav om nasjonal autonomi. For NITO er det av stor viktighet at det stilles klare krav til virksomhetene om nasjonal autonomi for tjenester med samfunnskritisk funksjon. Dette sett sammen med at vi er kjent med at Post- og Teletilsynet denne høsten gjennomfører en analyse som skal identifisere risikofaktorer i ekomnett og -tjenester, mener vi at departementets forslag bør utsettes. Vi frykter i denne sammenheng spesielt for det mulig uopprettelige tapet av kompetanse som vil skje ved en svekket nasjonal autonomi på dette området.

Med vennlig hilsen

Marit Stykket
President

Petter Teigen
Utredet